

FOCH-Y-FUM

SETMANARI BILINGÜE, INIMICH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes 0'25 Ptas.
Estranjé un any 6'00
Número corrent 5 cénts.
No retornám ets originals.

Directó, Administradó y Propietari
ES MASCLE RÓS

Redacció: San Pedro Nolasco, 7.
Direcció: Arabí, 6-Pral.
Buzón: Kiosco de G. Lirola-Borne.
Ses subscripcions se paguen per adelantat.

CHISPAS

Se coge un periódico, y ya se sabe, un tercio de orejas, otro de cuero y por final un rabo.

«El burro cotidiano hecho estampa» diría Zola. Tenemos noticias fidedignas, gracias a un buen amigo que llega del hogar del progreso digo, lugar del suceso, de grandes acontecimientos ocurridos en Barcelona, Valencia, Andorra, Pekin, etc., etc. Compramos una revista, diario, semanario, quincenario o lo que primero viene a mano, y entre si Bomba fué bombero, Belmonte limpiabotas, Dato el caos y Romanones la confusión, asunto concluido y.... a tomar fresco.

No se trata precisamente de alterar la redacción periodística, que equivaldría a soplar desde la puerta de San Antonio a las cenizas de Plutarco, o lo que es lo mismo, poner a Lerroux de espantapájaros en las trincheras del Kaiser; pero sí el desvanecer el sonambulismo de los que piden bellotas al mimbre.

A ver tú que hace diez minutos has dejado las paletas de albañil, ¿por qué y para qué compras tal o cual, lees, tropiezas, caes y armas tanto ruido? Aquí—dice el gachón— ¡no puedo extenderme, que decir verdades en a vía pública, y vestido de pobre, es peligroso; no obstante contestaré a su pregunta, y dijo:

—Abandoné las herramientas por haber terminado mi jornal, que a trueque de hacer el ganso sudo un día por veinte perras, y he comprado este periódico para enterarme de los beneficios que confío me reporten con ese cataclismo progresivo que se espera estallará; mas al ver que no hablan de mí, tropiezo, maldigo, y por último salgo ganando el remordimiento de haberme gastado la perra chica.

—Pero, hombre, y que no vale aquello de Sánchez aquí, el cojo allá, el calvo acullá, y por fin la figura de Matos, digna de matadero, en su apogeo gubernamental.

—Para mí, compañero, pitos lo uno, flautas lo otro y un pimiento para mi suegra.

—Entonces, compadre, es hora que despiertes y no sueñes en hallar beneficios a espaldas de otros, que no todos hemos nacido para ello, y debes saber que si mala fué la semilla peor será la espiga, y que apañado está el pobre que aguarda niñera.

Todo esto quiere decir que si tú, que eres albañil, no formas buenos cimientos, Dios nos libre del tejado.

RIGO RAGO.

CAMPANADAS DEL AMOR

- Que hermosa es esa mujer Una.
- La seguiré Dos.
- Voy a hablarla Tres.
- Espero la respuesta Cuatro.
- ¡El cartero! Cinco.
- Me espera Seis.
- Suelto el primer juramento de fidelidad Siete.
- Solicito á la familia la entrada en casa Ocho.
- Me consulta el papá sobre el matrimonio civil Nueve.
- Dice un periódico que me caso Diez.
- Empiezo á dormir mal Once.
- Llegó el día ¡Casado! Doce.

Han pasado tres meses. ¡Maldita suegra!
LA GRAN CAMPANADA.

WILSON PETIT.

Plat variat

Sa Festa d'es carré de Sant Miquel

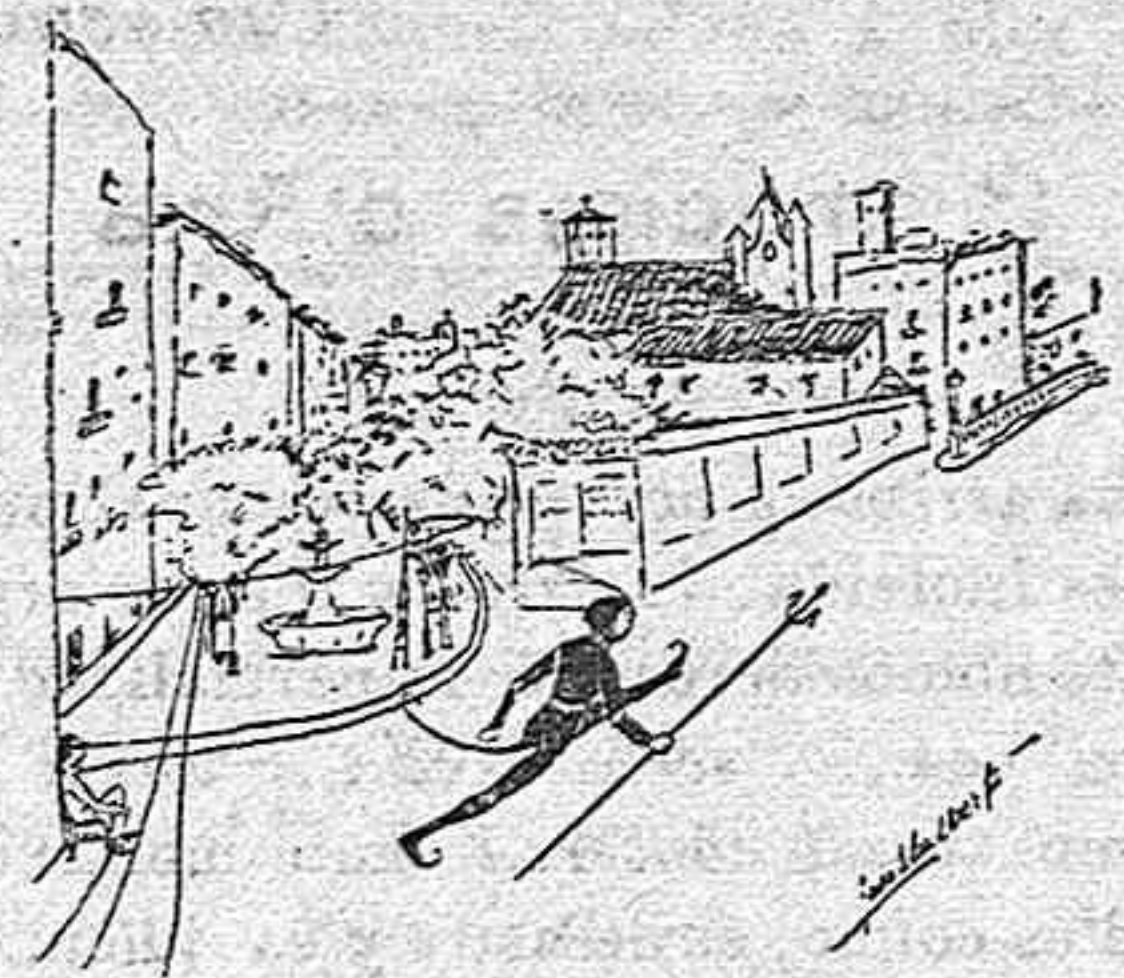
A sa Plassa d'Olivá
disapte un ball que agradava
y sense entrada hey entrava
qui sa cama pogué alsá
y mentres ballant está
es Morenet y un bebé (1)
verem caure un brut corsé
que no es sap si l'hey tiraren
ó ses conxes s'afuixaren
y á sa nina (2) li caigué.

- (1) Ruat.
- (2) Heu ha estada.

A C'as Consul Cobradó
sa brandetja una bandera,
sa música es de primera,
s'adorno, de lo milló,
es llums, que fan gran claró,
de jent, una atrocidad,
de chavales, bcn grapat,
menjá-blanch, piramidal
y l' Amu tan animal
com era aquest temps passat.

La Beata

Es Carro Triunfal sorti
comensant p'es barrios baixos
y á cavall van es bastaixos
vestits de rey ó esgotzi
y fins dilluns dematí
sentim es críts de ¡árril! y ¡ou!.....

«Sor Tomasetta hont sou
ja vos poreu amagá
perque el dimoni vos cerca
dins un pou vos vol tirá.»

Es Toros

Sis pessetes mal-gastades
ó una panxada de sol
qui es catorse gastá vol
per veure fieres tarades.
De ses sis, cinch d'arruinades
cuant rebien una píca,
sa derrera sí que afica
ses bañes amb pochs instants
y á demunt ets ignorants (1)
s' Empresa s' ha feta rica.

ES MASCLE ROS.

- (1) Jo heu som un d'eis cuals.

HEU FÁ BÉ

—¡Hola Mastressa Salero!
 —¿Com vos vá Madó Can-Can?
 —Tench un sentiment més gran que es cervell d'un embustero.
 —¿Quin és es vostro suplici que vos lleva s'alegria?
 —Na Paula, sa meua fia que no vol aprende ofici.
 —Posaulé de bugadera.
 —¡No vuy sabó per cameua!
 —Si l'envian á sa meua, l'enseñará de pessera, es ben cert que ses mastresses amb s'esplotació hey redolen, però guañen lo que volen vuy en día ses sastresses.
 —Demá ja l'enviaré però vuy que la m'enseñi. No comporteu que la reñi.
 —Jo d'eilla m'heu cuidaré.
 —¡Hola Mastressa Salero!
 —¿Com vos vá Madó Can-Can?
 —Tench un sentiment molt gran amb s'ofici reguitzero.
 —¿Y com axí ja no vé sa vostra fia mal cap?
 —Diu que s'ofici ja sap.
 —¿Amb dos mesos?
 —Heu fá bé.
 —Si s'ofici de pessera ha de masté un parey d'añys y heyá sastres tan estrañys que encare mouen esquera.
 —Pues creismé, sa meua fia heu ha pres amb tant de gust, que hem dona cualca disgust que hen veuren, l'anfagaría.
 —¿No va de feina?
 —Un poch massa però com te poca pressa per escabetzá una pessa tot lo sant día s'hi passa. Cualcuna en vé mes ruada que ses manxes d'un farré y tot cuant sap ha de fé si la vol deixá estirada. ¡Mal ofici es de pessera! ¡D'avuy dematí á les dues, súa per llevá ses rues á sa pessa de D. Pera!

Cap Verjo

Cremadissa d'Artá

Sa festa d'es xelóg

¡Ja ha arribat á port es descomunal projecta de ses inolvidables Fires y Festes organitzat p'ets homos de pau é imparcialidad que es diuen con..... ser..... va..... dós..... els quals mos farán conservá amb memoria, es xelóg d'es colmo, es desastre y es ridícul.
 No volém fé historia de sa seua conservadoría ó conversadoría referent á ses festes, però sí, vos contarém algo de lo que ha passat.
 DIA 4. Amb bon matí, sa fé sa recolecta per tots es caps visibles d'es poble, acompanyats d'una comparsa de milicianos, que degollaven amb gust, passos dobles moderns. Es capvespre, arribaren autos y diligencies, trajinant forastés á balquena, y l'hondemá mos recrearem sa vista amb un floret de nines maques que arribaren y foren s'adorno d'es poble. ja que de no havé estat així, mos morím de pena y de vergoña ja que sa comisió de cap-gros-tencat-y-buit, no havia posat ni un brotet de murta ni una petita bandera ¡y valga que n'Agustina no mos olvida may! inútil va essé que es diumenge antes es nos-

tro respectadíssim Rectó recomenás que es qui tenien banderes les posasen, però per fé economies, ses artanencas les han convertides amb devantalets amb puntilla.

DIA 5. Es capvespre á la Sala sa fé sa repartió de bonos p'es pobres y es barruts que anaren á apuntarsé, sense que de uniforme hey faltassen es milicianos. Tot lo día reiná un gran xalog dins sa comisió de festes proposada per San Cucufate, vociferant que es pirotecnich s'havía venut á n'es contraris per ferlós tocá es ridícul. Axó dit per un gató, bé, però per un Batle y compadres seus amb molta barra, deixa es partit conversadó á s'altura d'un cá assegut. Per més que el Papa vos doni indulgencies, si en vení eleccions anau á n'es copo, quedareu acopats. ¡Y encara diu «Llevant» que sou homos de pes.....! ¡De pes..... tanaga!

Después d'es grossos comentaris, s'encén s'electricidad p'es quatre costats y carregats de molló xaloscosa, arribám á dedalt y vehim Mestre'n Toni suant com una jerra nova perque es fochs no li daven s'afecta somiat; bufava de rabi. Es milicianos estaven agarrotats y no sabien que tocaven. ¡Llástima de garrotada! Noltros inimichs de tal porquería, aprofitárem es temps amb un floret de nines

que es seus uis angelicals
 mos feren perdre es xalog
 y es fochs espirituals
 sa tornaven corporals.....
 ¡Alló es un verdadé foch!

DIA 6. O es sol sortí á les nou, ó es milicianos s'adormiren, ja que sa diana sa doná á sentí á n'aquesta hora. ¡Vagos! ¡Señó Toni! ¡Gandul! ¿Y s'imparcialidad d'el Señor Batle?

Después de passá sa Corporació municipal, es xelóg los empeña, telefonaren á n'es Mariscal de Camp, xalocosament anaren á refrescá. ¡Gorreros! ¡Paga Pueblo! Corregudes á n'es cós, arros sec amb pollastre á ca's corredós, tothóm brufá sa festa, inclús es poble en massa begué aigo de pluja a volé. Pobres nines que no pogueren lluhí es vostro garbo. A Sa Cisterna heyá música molta, però com ningú va á ferhí s'Oso, es milicianos sa tocan lo seu. Es vespre ball d'el país amb cants d'en temps de mado Domátiga.

DIA 7. Diana dematinet (á les 9 y mitje,) traslado d'es cadafal á n'es Trespolet, fochs d'el país amb preparació automática contra es xalog; paraula que deixá á les fosques es pirotecnich. Ferem s'accés de convidá ses polles á un jelat y dues décimes de vellanes. Es vespre música milicianiana y fochs rapits tant, que es perdien de vista.

D. Toni va tocá poch,
 es fochs eren de tercera
 quedá es pirotecnich groch
 resultant tot un xalog
 ó una pesterada entera.

NOTA. La setmana qui vé daré conte de sa recolecta d'es blat, d'es dobbés, d'es pollastres, d'es refresch, s'abús y sa barra.

¡Y visca sa pau! ¿No's vé D. Pedro, D. Toni y «Llevant»?

REPETÍM á tots es que eren suscriptós d'Es Gallat y seguecan essentho d'es FOCH Y FUM, que el s'encuadernarem gratis y complet es follet de «Un Viatje á s'Argentina» si el mos entregan retayat desde es n.º 21 ó sia desde sa fusió fins que s'acabi.

Per n'Urbano Rosselló

Postís Directó d'«En Xerrim», homo de mals antecedents, desagrahít, embustero, farrón, ignorant, atlot pussé,.....

¡¡¡INGLÉS!!!

¿Tú ets es que vols aná á Artá per enseñá d'essé persona un colaboradó meu?

¿Tú ets es que vols enseñá educació á s'artanench d'es FOCH Y FUM?

¿Tú ets es que tractes de cafe, y falto d'urbanidad, oferinthé á enseñarné gratuitamente?

¡Pobre errat de contes!

S'urbanidad que sóbra á n'es teu nom propi, li falta á sa teua desacreditada persona, perque de tenirné una miqueta, per poca que fos, ja no hauries donat lloch á que jó agafant sa ploma donás comensament á un article dedicat á tú, amb sa forma que heu he fet però..... mes t'hen mereixes.

Per avuy no et dích res mes, però si et tornes mesclá amb cap d'es meus colaboradós y heu fas amb manera tan indecent com sa darrera vegada, estích disposat á fé un retrato al natural de sa teua estampa.

JORDI MARTÍ ROSSELLÓ.

Carbóns de Lluchmajó

Es passats governants eren criticats p'es que governen are y eren dignes de crítica, però es presents, tan malament heu fan, que hasta no son dignes de que un homo tudi es temps per criticarlós.

Per «El Heraldo» de dissapte passat, m'enter que han estat nombrats nou mestres, tres fustés, tres farrés y tres picapedrés. Jo no hu sabia ¿y tú Poble?

S'acosta es día de Santa Cándida y el cándido D. Pedro, no troba altre lloch per fé ses corregudes mes que á n'es Velódromo. (¡Noltros ja sabem perquè!) ¡Un homo com ell, que deya temps enrera que el voldría veure demolido!

Ve s'asunto d'es cadafal y si en setze ó vint añys no havia fet nosa á un mateix puesto, anguañy n'hi fá y per aixó D. Pera el s'hen dú devant es seu Centro, perque es seus el puguin ensaborí milló y si es demés sa perjudican, ¿que li importa á D. Perico?

vosté toca el violón

y sovint mostra es latón.

Procuri un' altre vegada fé ses coses amb un poquet mes de política y no tant descaradament, perque aixó de ses corregudes dins es Velódromo, (que noltros ja sabem perquè) y trajiná es cadafal devant es seus, resulta un pastel purgante per tots noltros es lluchmajorés y..... vaje alerta á n'ets esquits.

La setmana qui vé, resañaré sa festa y li tench preparada per vosté una bona tortada, perque m'han dit una cosa..... y si aquesta es vera, li podrém dá es títol de convertidor de herejes.

NOTA. ¿Que li haurán fet á Mestre Parets que ja fa temps que no piula? ¿Li haurán posat cualca bombón dins sa boca?

S'ha d'averiguá.

Papé grós bó y barato.
 A n'es Kiosko d'en Gabriel Lirola, sa ven á un real es kilo. ¡Corréu que s'acaba!

Un caliu d'Inca

Pareix que s'Endiot de Mancó no disfruta mes que quant es seu nom roda per ses columnes d'es periódichs humorístichs. Primerament va essé es *Pu Put* (E. P. D.) que el va posá en solfa propinantli unes caricies que ja no's poria desitjá mes. Mes tart *Es Gallet*, (*Bon repós y bon remey*) s'encarregá de treurerli s'esca y tampoch no heu fé malament; així es qu'es nom d'aquest subjecta, es ja ben conegut de tot es poble mallorquí.

Y are un ferré d'aquí, qui li va fe es batay de sa campana fa cosa d'un any y mitx y encara béle, se cuidarà de posá *estellícóns* á Foch y Fum (*viu y que per molts d'anys sia*) fins qu'el tendrá ben rostit, á pesá de sa seua muya, si no ve á passá contes aviat, ja que per examiná sa feina d'un menestral, no se necessita tant de temps y ha de tení en conte que aquest pobre trebayadó té un grapat d'infantóns que no s'alimenten exclusivament de *parenostros*, sinó que viuen de lo que produeix sa suó de s'hompere donant cops de may demunt s'enceruya, y no está conforme en fe llimósue á un qui els he guaña cantant.

Si s'Endiot en tothom queda tant bé com en so ferré, no's estrañy que tenga tantes amistats.

B. BUSQUETS.

ESTELLICONS

!!!FOQUIFUMEROS!!!

¡Tením amb preparació uns JOCHS FLORALS d'es «Foch y Fum» que serán cosa may vista! Es día d'es «fallo» publicarem un número extraordinari, sense aumentá es preu corrent de 5 Centims.

La setmana qui vé publicarem ses condicions y es premis que serán destinats á n'ets autors de ses millós «poesíes».

¡Desxondiuvós poetes de melena y glosadós de poble!

SA DIRECCIÓ.

Santa Catalina—Murillo 9

Per lejía superió

empleau «La Arrabalera»

ja que lleva de primera

tota casta de brutó,

miracles fá en **Perelló**

ja que es perfeccionament

que hey ha fet amb un moment

á s'admirable **lejía**,

está sa bugaderia

admirada y sorprendent.

Bartomeu Gay—Pintó

Tant de trabay ja li han duit

que heurá d'engrandí es local

perque amb feina may va buit.

Plassa Sant Antoni 8

heyá un pintó majistral.

ADVERTENCIA: Per poré atendra á n'es pedidos que mos fan es suscriptors nous y estant agotat es número 1 de Foch y Fum, hem tirat novament es folletí y es que s'apuntin suscriptors, pagant es recibos de Mars, Abril, Maitx, Juny, Juriol y Agost rebrán tots es números publicats fins avuy.

¡Tota se colecció per SIS REALS!

D. Juan Oliver Rullán, President d'es nou Club K. P. O., mos ofereix es nou local que té dit Club, á n'es carré de Pelaires 47 y 49.

Agrahits de s'atenció, també li oferim noltros ses columnes d'aquest setmanari, sempre que segesca anant *en pró del débil y en contra del aprovechado* que segóns vehim és es proposit de dita institució.

¡Salud y molts anys de vida!

Nota: No donárem coneixement de sa fuya que enviaren, perque arribá á ses nostres mans quant ja estave es número amb máquina.

CORNETÍ ALARONÉ.

¡Pau Tofolet d'Alaró!

Si no laves sa caldera

que molesta y fa pudó,

diré á n'es Governadó

sa veritat vertadera.

Axí fa homitat y fems

y axó per tú no está bé,

ves viu per tots ets estrems

que per llevarle tens temps

fins la setmana qui vé.

Firmat per *Un Cohuent*, desde S' Hostalet hem rebut aquesta brase:

L'amo 'n *Llorens Olí amb aigo*, te un fíy que li fluixetja. Si axó es veritat y es tracte de sa persona que mos pensám y no mos engana, el competirém ja que s' hompare quant va essé batle va fé molt de bé á n'es vecindari, però si dita fluixedat es fía de sa malcriadesa, podria sucsehí que amb un bon *caliu*, si no s'atura de tirá pedres allá hont éll sap, quedás torrat per no torná tení ganas de fé de *valent* y enloch de tenirli llástima, ferém carbó de sa veyá vara de s' hompare. Ja que aquest *joven* te un bon amích que sap escriure si p'es carrés de Palma heyá fanch, si uns atots han insultat un pobre homo y demés *menudencies*, que escriga aquesta *barbaridat* de tirá pedras ó al menos que no modifiqui ets originals que amb tal motiu visitin sa redacció.

Basta per avuy.

Mos diu un que sap ses regles.

Qui vol menjá bé, barato, está ben servit, que no l'estafin y que el servesquen decentement coma persona, que no vaje á «Ca Ses

Rafaletes» perque *una y oli* y no vos cregueu que pagassem sa carestía per causa de sa guerra, ja que treguerem contes de lo menjat y pujave vuit reals y es seu conta *quinse*.

¡Devía essé s'aigo que beguerem que valía set reals.

¡¡¡Visca es robo!!!

La setmana passada mos va escriure «Un Alaroné» natural d' Alaró que viu parde-munt Consey.

Es 27 de Juriol, sa mogueren uns quants atlots per corre y fé es remato de sa festa de Sant Jaume.

Correguts ells, es *Segay* que es un que du mes pell que cent jochs de xaramies y li agrada fé enfada es *toscós*, vá agafá p'es seu conte en *Llorens Gros*; (*viu com una espardeña y pretenció fracassat*, apesá de no tenirné ell sa culpa, ja que heu son causa sa sogra y sa atlota.)

Es final era que volguent bravetjá de corredós es dos *fulanos* posaren massions per corre á les deu y mitje d'es vespre y es qui no es presentaria, perdía es *caparro*. Sa fa s'hora y en *Llorens* no compareix, per havé escoltat es conséis de sa *Dulcinea* y sa *Serp*, que li digueren que aixó de corre fa *baix* y ell es tan *alt*, que allá hont arriba amb sa má no ha masté escala.

Y si t'has picat puntós

perque dich sa veritat,

procura fé s'estufat

Y vendrá lo saborós.

De San Llorens mos enfloquen aquesta brasa.

Heyá á n'es carré de Sant Llorens, una jove que está en *visperas* de casarsé amb un jove ros y com no heu te tot, (perque té s' enamorat passat, á Palma) li ha escrit demanantli permís per casarsé y aquest li ha contestat que sa casás però amb sa condició de que quant éll vaje á Sant Llorens, ha d'enviá s'homo á cassá, perque éll te desitjos de ferli.... quatre bromes, sense que *el marido ofendido* li fassa sa broma de posarli una bala dins es cervell, perque segons diu no hey té cap recó buit.

Cuant venga aquest *fulano* á n'es poble, ja hu ensumarém noltros que tením bon nás.

UN VIATJE A S' ARGENTINA

— 104 —

Fran.—¿Que no estaven maretjades?

Llor.—Es vespre un ball se vá armá

y hey anaren á ballá.

Fran.—Ja estarien reposades.

Llor.—Y amb una corda botant

feyen juli y juliol

amb un amích d'es pilot.

Fran.—Feyen algo, ja es bastant.

Llor.—Y era mes de mitja anit

quant s'hen anaven á jeure.

Fran.—Ja heu crech, cansades de seure

per passá es temps avorrit....

Llor.—Y en canvi deixaren fé

es *fontón* ple de brutó

sense poré escuraró.

Fran.—Jo trop que feyen molt bé.

Llor.—Idó si ets una d'aquestes

quant sies amb mi casada

rebrás qualque garrotada

de ses que es diuen farestes.

Fran.—¡Ca barre!

Llor.— —Tu feu axí

y veurás que et passará.

— 101 —

van á Plasse amb paladura

y sa seua mort segura

es quant ja están ben palats.

Jo de *ploreya de dona*y de *coixera de cá*

may m'hen he voigut fiá....

Fran.—Cuant mos casém, y som bona,

si ta falta cap botó

á sa *gabi* d'es calsons,

m'heurás de vení en cansóns

ó no voldré aficarló.

Llor.—Ja el t'aficaré jo á tu.

Fran.—¿De que rius?

Llor.—

—De s'aficada.

Fran.—Ma deixes á mi clavada

perque estás sempre oportú.

Pero.... segueix amb so viatje

Llor.—Ell ara es camí ja es curt.

Cuant de *Tenerife* surt

molts van perdent es coratje

vent es temps que han de passá

sense poré veure terra

es dies qu es barco aferra

De Manacó mos contem que p'és carré de Mercadal heyá una jove que devegadas despatxa cerilles y te es nás bastant gros el cnal no sabém si d'estirades que li han dades ó si es que li..... venga..... d'és neixement.

Es cas es que aquesta *pimpolla á pesar* d'una vintena d'Abrils que pessetja, te sa gracia d'encontrá antipáticos alguns joves que no li han demanat may de noves, ni esperances de tení aquests raras capritxos tan extraordinaris d'aquesta jovensana y sino que prenga illum de na *Pintora* posantsé devant un miray que no diga mentides.

¡Sí estufada! ¡Se que has tenguda sa benevolencia de preguntá si ó no festetj na *Fulana* ó na *Sutana* cosa que molt poch t'importa y si estrañes que hey haje cap atlot que tenga es gust de conversá amb jo per lo toixarrut que dius que som, però no t'apuris que mal no t'hen vuy jens, però á sa primera agudesa que trobis que fassa, voldria fos pitjó que una purga de dues unces d'oli de recino y hauries acabat de tení maldeventre de fora casa y no t'empatxaries may mes d'és que no es posen amb tú.

¿Estám acordes estufada?

Devant tal enderivell
gast sa paraula profana
y has de demaná á Santa Ana
que ta guardi d'un crivell.

Tú ja saps qui som.

Mos escriu un *Galileu*.

¿Que passa per Puigpuñent?

Casi res. Estám en visperes de sa festa y mos donen sa *lata* en *Panxeta* y es *Mulato*; encantaren sa festa á *pliego cerrado* y de quatre que hen reberen d'és fadrins, cap va agradá perque en *Panxeta* y es *Mulato*, tenen interés de que no es parli d'és fadrins, per lo qual, han fet es ridícul de nombrá obré, un *ninet* de setanta anys.

A dins un poble decent
es llautó mos heu mostrat.
¡Vaya quina Autoridat
que tenim per Puigpuñent!

¡La setmana qui vé será blau!

De Santañy mos diu un *titarero*.

En *Perico de ses gallines* ó sia es *pinxo* de sa *Plassa*, es diumenjes va mes estufat que un endiot y tot perque ets estudiants com-

porten que vaji amb ells, per no enjegarló en mala forma.

Es dies fanés, cualsevol li es bó per aná á cercá animals de ploma, però es tant..... idem, que sa sent polítich y es dies que sa renta sa cara y s'espolsa sa roba, ja se creu essé en *Rotxül*, per lo que *mete la pata* per dins s'Ajuntament y suposám que s'heura passat p'és cap essé municipal, ja que per concejal no fa s'alsada.

Perque no es queixi de noltros, es seus amichs d'és dies fanés, li dedicarém una can-só amb sa tonada d'és *Balancé*:

En *Pera de ses gallines*
perque habita amb animals
vol fé creure á ses fadrines
que es amich d'és concejals.....
¡Ay *Periquet, Periquet!*
Tu ta creus essé señó
y et farém essé es fret
tiranthé á *S'Abauradó*.

D'és carré d'en *Fiol* siula *Sa Nineta Jelada*.

¡Son tants y tant fondos es clots que heyá per aquest carré, que dimars una dona que duya dos infants, un li caigué, y cansat de sercarló, el va veure dins un clot, però com no li arribava amb sa mà tant fondo es, que varen havé d'aná á cercá un ternal per pujarló! ¡Pobre infant! ¡Pobres de noltros que en ploure tenim aigo embassada tres setmanes y hem de sufrí ses males olós, esposats á aplegá una *epidemia microbial!* ¿No hey hauria un medi per fé arretglá aquest carre, señó Director?

Lo que fasséu será en balde.
No el vos ferán arretglá
fins logreu ferhí mudá
de casa en *Suau* s' Alcalde.

De *Moscari* venen aquests *calius* glosant.

Si per cas senti rumós que es pessetjin p'és poblat de quatre ó cinch batedós, poreu dí que es veritat. A les nou varen partí y á les deu ja de granat com un tren freno espeñat duyen sa velocidat faresta que no es de dí. Per un *cine* de primera voltan es cap de cantó de s'era de *Can Riera* y veureu sa funció. Es disapte de Santa Ana succehiren coses grans y ja vendrán ets espants antes d'un any, de tal gana. Tres ó quatre jovensanes y un jove molt presumit, volgueren batre en s'anit per essé ses ganes. Son elles ben abrinades y apretaven es taló, per cause d'és

batedó que les feya aná usurades. Quant Sant Jaume tornarà si essé mares no heu pogut, ja podreu corre a n'és plá que heyá dins «Son Ferragut». Atletes, si aquest ramell trobau que fá mala oló, un altre hen tench de milló, repetiu sa funció y ja veureu quin es éll.

¿Sabeu es *gato encerrado* que vos parlavem la setmana passada? ¡Ja li hem vist sa coual! ¡No es *gato!* ¡Es un *MONEYOT* que ets atlots coneixen y que es seu ofici es, *fé burots y baldufes!*

¿Que es pot esperá d'éll?

NOTA.—Per falta d'espai han quedat: Sa festa de Génova, ses carretades de s' Archiduch, asuntos de Piña y un magatsém d' *estellicóns*. La setmana qui vé l'hey posarém tot..... si mos hi cap

Couplets de "FOCH Y FUM,"

Retjiment de Fanelles

(Música de «¡A las armas!», «Modistilla Militar»)

Obliga s' *Europea*
ja de repente
es partí jove y veyá
cap á n'és frente.
Preparen atlotetes
y amb un moment
formém ses famelletes
un retjiment.
Modistetes, brodadores
anirán á Infantería,
criades y pescadores
serán de Cavallería
y anirán á Enjiñería
sastresses, robablanqueres,
essent per s' *Artillería*
fabricantes, sabateres.
Un, dos, tres.
¡Retjiment bell!
Un, dos, tres.
¡Má á n'és fusell!

ES MASCLE ROS

Couplet per la setmana qui vé: «Som MALLOQUINA ¡UEY!» (Música de «*Soy Argentina* ¡Ché!»)

FOCH COLGAT

ENDEVINAYA

Tench coua, cap, quatre peus,
no puch empleá sebatés,
peu descals agaf ses rates
y no som moix. ¿Mem si hem treus?

SEMBLANSES

- 1.ª ¿En que s'assemblen un meló de molla vermeya amb un ou de canari?
- 2.ª ¿Y un ou de canari amb una vallane corcada?
- 3.ª ¿Y una vallane corcada amb so pel d'un verro?

PREGUNTES

- 1.ª ¿Quantes cadires hey caben dins es *Club K. P. O.*?
- 2.ª ¿Que es lo que no es pot vendre á Plassa?

(Ses solucions, disapta qui vé)

Solucions d'és número passat

Endevinaya: Un puro de s'Estañy.
Semblanses: 1.ª Amb que elenen 2.ª Amb que duen negoci. 3.ª Amb lo que vulguen.
Preguntes: 1.ª Perque «La Ultima Hora» es una fuya anunciadora d'és *cine* d'és *Lírich* y «Correo de Mallorca» fuya de propaganda d'és *cine* de «Obreros Católicos». 2.ª Suen molt.

Imp. de A. Rotger—San Pedro Nolasco 7

— Vist y versificat per «Es Mascle Rós.» —

— 102 —

estant entre cel y má.
Sa corneta ja han tocat,
agafes es calderó
que d'agre ja fa pudó
perque es menjá que ha sobrat,
ses dues escuradores
que antes eren tan faneres
s'han tornades mes grolleras
que porcelles grufadores.
«¡Atletes! ¿Y s'escurada?»
(esclames tu vent alló.)
—«De tocá aigó jo en tench pó
perque estich molt maretjada.»
«Jo també duc un maretj
que no hem puch aguantá dreta.»
Fran.—¿Y que hey pot fé la pobreta?
Llor.—Jo quant tal comedia vetj,
li pech una rebetjada
y vatj á cercá es diná.
Fran.—Molt ben fet així sa fa.
Llor.—Y quant duch sa gavetada
d'arrós amb tayades, elles
que maretjades se creyen

— 103 —

y tants de romansos treyen,
engoleixen just porcelles.
Fran.—Per veura si el sa fogia
aquell gros maretjament.
Llor.—Perque era es comensament
d'una grossa vaguería.
Fran. Llorens..... ets un criminal
que no tens dret á sa vida.
Llor.—Amb sa feina repartida
es mes bó de fé es jornal.
D'és segón plat també en menjen
peró quant han acabat
queda es *fontón* enfitat
y ni siquiera el rebetjen.
Fran. Fan molt bé.
Llor.— —¡Ah mala estella!
¿Un totsol ha de du es mort?
Fran.—Sempre s'ha vist que es més fort
es mascle que sa famella.
Llor.—Veurás quin escarament
sense etiqueta ni rues,
los vatj fé á n'aquestes dues
quant vengué es dia sigüent.